

47334

„Slabše redilnosti ni, nego je
poljedelstvo. Ako ima kdo 100 sre-
brnjakov v kaki trgovini, lahko je
vsaki dan meso ter pije vino; ako
pa uporabi 100 srebrnjakov na oh-
delovanje polja, more jesti samo
sol in sočivje“.

(Talmud Tr. Jebam f. 63., 1.)

Židovsko pravoslovje v TALMUDU.

(Posnetek iz dela dr. Augusta Rohlinga, ki je ob-
ljubil 1000 tolarjev ónemu, ki bi mu dokazal samo
jeden napačen dokaz, naveden v tem pravoslovju).

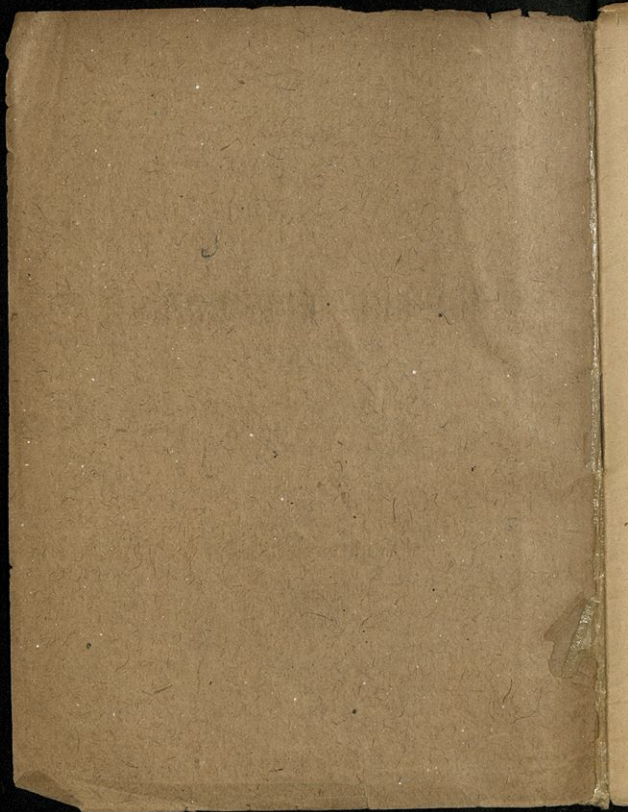
(Ponatis iz „Sočee“)

V GORICI.

Tisk in zal. „Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

1896.

„Slabše redilnosti ni, nego je
poljedelstvo. Ako ima kdo 100 sre-
brnjakov v kaki trgovini, lahko je
vsaki dan mesó ter pije vino; ako
pa uporabi 100 srebrnjakov na ob-
delovanje polja, more jesti samo
sol in sočivje“.

(Talmud Tr. Jebam f. 63., 1.)

Židovsko pravoslovje v TALMUDU.

(Posnetek iz dela dr. Augusta Rohlinga, ki je ob-
ljubil 1000 tolarjev ónemu, ki bi mu dokazal samo
jeden napačen dokaz, naveden v tem pravoslovju).

Kar Uchovsky
(Ponatis iz „Soče“)

V GORICI.

Tisk in zal. „Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

1896.

47334

Talmudsko pravoslovje.

Talmudske osnove imajo večjo veljavo in moč nego petero knjig Mojzesovih in sveto pismo. Židovska sinagoga je šola farizejskega učenja iz časov Kristusovih; to učenje je spisal rabin Judaš okolo 450 l. po Kristusu pod imenom «Mišna», kar znači toliko, kot ponovljen in dopolnen zakon (postava) peterih knjig Mojzesovih.

To Mišno so pozneje različni rabini vsakovrstno pojasnovali in ta pisana pojasnila k Mišni se imenujejo «Gemara». To Mišno, bodisi z Gemaro, ali brez nje, imenujejo židje «Talmud».

Po šoli, v kateri se je tako poučevalo, imenuje se Talmud ali jeruzalemski ali babilonski. Ta poslednji je sedaj priljubljen pri židih.

Talmud, ki je bil tiskan 1520. l. v Benetkah, a 1600 l. v Amsterdamu, je

obsegal zasmehljive in obrekljive besede proti Kristusu, devici Mariji, aposteljem; mi pa smo imenovani tam z besedami «Gojim», krivoverci itd.

Ko so zvedeli o teh sramotilnih besedah kristijani ter začeli v javnosti nad tem kazati svojo nevoljo, določila je sinoda poljskih židov 1631. l., naj takšna mesta bodisi ostanejo prazna, ali pa naj se nadomesté z obročkom. Sklenilo se je tudi, naj se v bodoče v židovskih šolah učé podobni članki le ustmeno, na primer: «da kristijani so zeló neplemeniti, da se jim radi tega ne sme skazovati niti pravica, niti zahtevana ljubezen do bližnjega —» itd.

V novem židovskem zrcalu str. 174, v Kannstadt pri Richtru natisnemem, pravi se: «Od sto židov je le porredkoma jeden videl Talmud; vendar pogubne osnove te knjige se razširjajo kot božji zakon med enoverci po teh, kateri ga poznajo, in enoverci ne samó, da vanje radi verujejo, marveč jih pogostoma tudi zeló skrbno izpolnujejo».

Talmud ¹⁾ piše: «Biblija (sveto pismo) je podobna vodi, Mišna vinu,

¹⁾ Soph. 13, 2. —

Gemara blagodišečemu vinu». In zopet v tem Talmudu ¹⁾ stoji: «Kateri se uče po svetem pismu, tí delajo nekaj, kar je čednost, ali kar tudi ni čednost; kateri se uče po Mišni, tí izvršujejo čednost ter dobé za to plačilo; tí pa, ki se uče po Gemari, izvršujejo največjo čednost». In zopet stoji pisano ²⁾: «Kdor prezira besede rabinov, vreden je smrti».

Na drugem mestu ³⁾: «Ako prestopi človek od talmudskih določb in učenja — k bibliji, ta nima nikake sreče». In zopet ⁴⁾ piše Talmud: «Prijetnejše so besede talmudskih pisateljev, nego besede starega Zakona». Na drugem mestu ⁵⁾: «Grehi proti Talmudu so večji, nego grehi proti svetemu pismu». Pisano je ⁶⁾: «Sam Bog se posvetuje z rabini na zemlji, kadar nastane v nebesih kako težavno vprašanje zastran zakona (postavé)». Na drugem mestu ⁷⁾ uči Talmud: «Umrli rabini vseh časov poučujejo druge v nebesih». Tudi je pisano ⁸⁾: «Besede rabinov so besede pravega Bogá». Tal-

¹⁾ Tr. Baba m. F. 33 c. 1. ²⁾ Tr. Erubin f. 21. c. 2. ³⁾ Tr. Chagia f. 10. ⁴⁾ I. Mas. Ber. cp. 1. f. 3. ⁵⁾ Tr. Sanh. f. 88. 2. ⁶⁾ Pent. st. 28 f. 129. c. 3. ⁷⁾ Tr. Sanh. f. 92. c. 1. ⁸⁾ k Pent. st. 44. f. 201. c. 4. ⁹⁾ Tr. Chagiga f. 16. 1. Kidusch f. 40. 1.

mud proglašuje očitno¹⁾: «Grešiti je dovoljeno, grešimo, toda skrivoma».

O Bogu

pravi Talmud²⁾: «Izgnanstvo židov obžaluje sveti Bog na posebni način, pretakaje vsak dan dve veliki solzi v morje s takim ropotom, da je ta hrup možno slišati od jednega kraja svetá do drugega; da, tudi potres nastane po padanju teh solz». Tam poleg³⁾ pravi Talmud: «Tudi togotnosti Najvišji ni prost; ako Ga pograbi jeza, ravna togotno». A zopet stoji pisano³⁾: «Tudi prisego samo je zlorabil najsvetejši Bog, potrdivši s prisego veliko krivico; prisegel je, da Izraelci, potujoči po puščavi, ne bodo deležni večnega življenja; pa mu je jelo biti žal te prisege in zato ni ostal mož-boseda». Tudi stoji pisano⁴⁾: «Bog, ko priseže, more biti od koga drugega oproščen prisege». Kajti neki izraelski modrijan je slišal enkrat, da je zaklical Bog: «Gorje mi, kdo me oprosti moje prisege?» «A ko je ta ra-

¹⁾ Tr. Berach f. 59., 1.; Chagig f. 5., 2. ²⁾ Tr. Aboda s. f. 2., 2. ³⁾ Tr. Sanh. f. 110., 2. ⁴⁾ v Tr. Baba l. f. 74., 1.

bin pripovedoval to svojim enovercem, zmerjali so ga z oslom, češ, čemu ni oprostil Boga prisege». Dalje ¹⁾ je pisano: «Vendar stoji močan angelj med nebom in zemljo, **Mi** imenovan, ki more oprostiti najsvetejšega Boga vseh priseg in obljub».

Po Talmudu ²⁾: «Bog ni samo krivo prisegel, marveč tudi lagal zaradi tega, da bi pomiril Abrahama s Saro; zato za pomirjenje smemo lagati».

Angelji

so po Talmudu bodisi večno živeči, bodisi umirajoči; jedni izvirajo od stvarjenja svetá, drugi zopet nastanejo po vsaki besedi, ki jo izreče Bog. Po Berithu ³⁾ poznajo rabini imena vseh angelov.

Zlodje, duhove, vrage in strašila je po Talmudu splodil Adam, ki je imel dve vragulji za ženi.

Tudi Eva je rodila 130 let same zlodje, ker je imela zlodja za moža. Po Talmudu ⁴⁾ množijo se zlodji takisto, kakor ljudjé, ki jedo in pijejo, kakor mi.

¹⁾ Meg. amuk k. f. 1., 4. ²⁾ Tr. Baba m. f. 87. 1. ³⁾ Berith. men. f. 37. 1. ⁴⁾ Tr. Chagiga f. 16. 1.

Duše

židovske so po Talmudu Bogu ljubše, nego duše národov nežidovskih. Duše nežidov so po Talmudu¹⁾ takšne, kakoršne imajo goveda in živali, ter izvirajo baje od zlodja. Vsled tega pravi Talmud²⁾, da tudi seme ónega, ki ni žid, je živalsko seme. Židovske duše prejdejo po smrti v telesa drugih.

V raj

pridejo samo pravični, to je židje, a brezbožniki pridejo po Talmudu³⁾ v pekel. K brezbožnikom prišteva kristijane in mohamedance⁴⁾.

Mesija,

kadar pride, vrne židom kraljestvo, in vsi národi bodo jim pokorni. Židovskim sovražnikom zrastejo takrat zobje 22 lahtov dolgi⁵⁾. Dalje pravi Talmud⁶⁾, da bodo židje neizmerno bogati, kajti vsi zakladi vseh národov pridejo v nji-

¹⁾ Jalk. chad. f. 154 c. n. 7. J. nesch. ²⁾ Tr. Jebam f. 94. 2 Tos. ³⁾ Tr. Chagiga f. 15. 1. ⁴⁾ Zerorh. par. Told. Jizch. f. 27. 2 Bechai. ⁵⁾ Oth. Akil. a Schin. ⁶⁾ Tr. pos. f. 119; tr. San. f. 110; Bechai 1. c. str. 16. f. 62. 4.

hove roke ter si naberó tako velikan-
sko imetje, da bo treba 300 oslov, ki
bodo nosili same ključe od teh zaklad-
nic. Pisano je v Talmudu¹⁾, da vsi ná-
rodi sprejmejo v tem času židovsko
vero, samo kristijani bajé ne bodo de-
ležni te milosti, marveč bodo iztrebljeni
do poslednjega. Po Talmudu²⁾ imenuje
francoski rabin Fabij Lyonski Jezusa
— krivega boga, malika, ki se je rodil
v nečistosti in prešestovanju.

V Talmudu

piše se o židih³⁾, da so Bogu milejši,
nego angeli. Kdor dá židu zaušnico,
greši takó, kakor bi dal zaušnico sa-
memu Bogu, kajti žid je po Talmudu⁴⁾
bitje božje. Radi tega zasluži Goj (kri-
stijan), ki udari žida — smrt. Tako, ka-
kor so ljudje nad živalimi⁵⁾, so židje
nad vsemi národi svetá. Talmud dé⁶⁾,
da seme tujca, to je njega, ki ni žid, je
živalsko seme. Talmud⁷⁾ ima za pse
óne, ki niso židje. Dalje pravi⁸⁾, da tí,

¹⁾ Tr. Jebam f. 24. 2... ²⁾ Fabius, offrande 1.
c. [Am. Ven]. tr. Sanh. f. 67. a f. 107. ³⁾ Tr. Chollin
f. 91. 2. ⁴⁾ Tr. Sanh. f. 58. ⁵⁾ Zeror f. 101. 2. ⁶⁾ Tr.
Jebam. f. 94. 2. Tos. ⁷⁾ k Ex. 12. 16. ⁸⁾ Tr. Berach
25. 2.

ki niso židje, niso samo psi, marveč tudi osli. Po Talmudu ¹⁾ so hiše nevernikov (Gojim) prebivališča živalij. Po Talmudu ²⁾ se samo židje imenujejo ljudje, ostali národi so le malikovalci, in ker malikovalci izvirajo od nečistih duhov, zato so bajé prasci. Sopruža nežida, torej sopruža kristijana, pogana itd. je po Talmudu ³⁾ samo žival. Po Talmudu ⁴⁾ ne spoznavajo židje za svoje bližnje ni Kristusa, niti ostale čestilce Kristusove, marveč smatrajo nas za živali, katerim se ne sme skazovati spodobna ljubezen do bližnjega. Zato dé Talmud ⁵⁾: «O vseh národih je rečeno, da jim židje ne smejo skazovati milostij; pač pa jim je dovoljeno ⁶⁾, varati brezbožne. Po Talmudu ⁷⁾ je židom prepovedano, pozdravljati brezbožne, to je kristijane; naročeno pa jim je ⁸⁾: pozdravljajte kristijane radi mirú le za to, da se kristijanom prikupimo in da nam ne bodo delali sitnostij, kajti ⁹⁾ hlimba in licemernost ste židom dovo-

¹⁾ Leb. tol. f. 46. 1. ²⁾ Jalk. rub. f. 10. 2. ³⁾ Matk. h. in p. tavo. ⁴⁾ Aboda s. 26. 2. V. a B. 7. ⁵⁾ Tr. Jebam. f. 123 1; pisk. Tos. 23. ⁶⁾ Tr. Sanh. f. 92. 1. ⁷⁾ Tr. Gittin f. 62. 1. ⁸⁾ Tr. Berrach f. 17. 1. ⁹⁾ Kad. hac f. 30. 1.

ljeni, da bi imeli mir od brezbožnih t. j. od kristijanov.

Ves svet tiče židom

po Talmudu vsled tega, ker žid in božje veličanstvo sta eno. Pobode li židov vol tujčevega vola, je žid prost krivde; ako pa pobode tujčev vol židovega vola, mora dati tujec (kristijan) židu popolno nagrado. Talmud pravi, da Bog je stal ter meril zemljo in oddal židom nevernike (gogim). To je bajé dokaz ¹⁾, da Bog je dal židom moč nad blagom in krvjo vseh národov. Po Talmudu ²⁾ mora kristijansko (nežidovsko) dete, ki ukrade manj nego jeden vinar, biti umorjeno, naj bi si bilo to tudi dete najvišjega kneza. Nasprotno pa je židom dovoljeno ³⁾, delati krivico neverniku (goi), kakor tudi odirati nevernike ⁴⁾ Sedmo zapoved tolmači Talmud, da ne sme biti okraden žid; nasproti temu pa smejo biti okradeni kristijani ⁵⁾. Po Talmudu torej ⁶⁾ smatra se imetje kristijanov za zapuščeno blagó, isto takó, kakor je zapuščen pesek v

¹⁾ Seph. Jalk. 3. cp. 25. it Jalk Schim. k. Itab. f. 83, 3 n. 563. ²⁾ Tr. Jebam. f. 47, 2. ³⁾ Tr. Sanh. f. 57. 1. ⁴⁾ Baba m. f. 111. 2. ⁵⁾ Jad. chas. 4. 9. 1; ir Raschik Lev 19. 11. ⁶⁾ Dissert. philol. str. 11

morju: kdor si ga osvoji, ta je njegov pravi lastnik!

Goljufijo

priporoča Talmud¹⁾ z besedami: Ne-vernika (kristijana) smeš okrasti in jemati od njega odstotke; ako pa prodaš kaj svojemu bližnjemu (židu), ali kaj kupiš od njega, ne smeš svojega brata goljufati. Vendar pa uči Talmud²⁾, da morajo židje paziti na to, da ta kovarstva ne pridejo v javnost, da židovstvo in židovska vera ne pridejo ob dobro ime (sloves). V Židáku str. 21. je zapisano: Ako so se židje natrudili čez teden ter goljufali kristijane, shajajo se o šabesu ter se hvalijo s svojo prekanjenostjo, govoreči: neverniku se mora iztrgati srcé iz telesa, mora se ubiti najboljši med kristijani!

Izgubljene reči,

ako kdo od židov vrne kristijanu, temu po Talmudu³⁾ Bog ne odpusti. Po Talmudu⁴⁾ je prepovedano, nekaj izgubljenega vrniti kristijanu. Isto tam⁵⁾ je prepovedano, vračati kaj izgubljenega

¹⁾ T. n. Baba m. f. 61. 1. T. o. c.; tr. Mezilla 13. 2.

²⁾ Tr. Baba k. f. 113. 1. ³⁾ Tr. Santh. f. 76. 2 Tr. Baba k. f. 113. 2. ⁴⁾ Tr. Joma f. 88. 4. pisk. Tos. 62.

⁵⁾ 1. c. f. 132. 3.

krivovercem, malikovalcem in vsem, ki ne praznujejo šabesa. Po naukih Talmuda ¹⁾, kdor kristijanom kaj izgubljenega vrne, se pregreši in utrjuje moč brezbožnežev (kristijanov). Ako ima kristijan v roki židovo založnino, na katero mu je kristijan posodil denar ter jo kristijan izgubi —, najde pa jo žid, ne sme je vrniti kristijanu, kajti obveznost je prenehala s tem, da je žid založnino našel ²⁾).

O obrestih

pravi Talmud ³⁾: prepovedano je, posojevati neverniku (goju) brez obresti; toda posojevati z obrestmi je dovoljeno. Dalje ⁴⁾ je pisano: Življenje nežida (odpadnika) je v tvoji oblasti, tem več še njegov denar. (S to obsodbo se navaajo k ropanju). Žid Bedarride je l. 1861. javno proglasil, da židje lahko odirajo radi tega, ker pri njih oderuštvo ni krivično dejanje.

O človeškem življenju

pravi Talmud ⁵⁾: Najpoštenejšega med malikovalci spravi ob življenje. Dalje ⁶⁾

¹⁾ Jad. ch. 4. 11. 3. f. 31. 1. ²⁾ Seph. menschj 51. 4. ³⁾ Tr. Aboda s. f. 77. 1. pisk. Tos. 1. ⁴⁾ k Pent. f. 213. 4. Tezo; 214. 1. ⁵⁾ Tr. Aboda s. f. 26. 2. Tos. a Ven. Soph. 13. 3. ⁶⁾ Jad. chas. 1. 10. 1. f. 40. 1.

je pisano: prepovedano je, usmiliti se malikovalca; zato ga ne smeš rešiti, ko ga vidiš, da poginja, da se utaplja, ali da je blizo smrti. Po Talmudu¹⁾ je dovoljeno umoriti tajilca vere. In zopet stoji pisano²⁾: Dobro je umoriti malikovalca z lastno rokó. In pa³⁾: Kdor preliwa kri brezbožnežev (nežidov), pri-
naša s tem Bogu žrtev.

O prešestovanju

uči Talmud⁴⁾, da Mojzes prepoveduje prešestovanje židu samo z ženo bližnjega (torej z ženo žida), da je pa žena nežida (kristijanka) izvzeta. Iz tega je razvidno, da kdor ni žid, ta nima zakonskega stanú⁵⁾. Po Talmudu⁶⁾ je dovoljeno židom zlorabiti žene ali dekleta nežidovska. — a žena židova, ki nima v hiši nič govoriti⁷⁾, nima po naukih Talmuda pravice, tožiti svojega moža za prešestovanje, živečega s kristijansko deklinó bodisi pod jedno streho!

¹⁾ Tr. pes. f. 122. 2. Tos. ²⁾ Tr. pes. F. 4. 2. Tos. ³⁾ Jalk. Schim. f. 245. 3. k pent; Bemindb. r. p. 21 F. 229. 3. ⁴⁾ Tr. Sanh. f. 52. 2. ⁵⁾ Razl. k. Pent. Lev. 20. 10. ⁶⁾ Jad. chas. 2. 2. o kraljih štev. 2. 3. ⁷⁾ Drach. harmonie 2. 335, Pariz 1844.

Prisega

židov proti kristijanom kakó neki ima veljavo, ko smo jim mi po naukih Talmuda le živali? Kaj velja židovska prisega, ko Talmud proglašuje, da imetje in življenje kristijana je židovska last? Rabin Akiba, prvi po Mojzesu, je prisegel (po krivem) ¹⁾ in si pri tem mislil že naprej, da taka prisega nima veljave. Rabini učé ²⁾, da prisegajoč žid lahko ovrže prisiljeno prisego v svojih mislih, kadarkoli je bil k njej prisiljen. Evo, kak nenraven, a ob enem malopriden nauk podaja se židom, ki prisegajo, z naslednjim ³⁾: Ukaže-li vladar židu priseči, da ne pojde iz njegove zemlje, ima si žid (pri prisegi) pomisliti: danes ne pojdem! Ako pa zahteva vladar očitno, naj bi nihče ne odšel, ima si žid pri prisegi pomisliti: pod tem ali onim pogojem!

Skratka, žid priseže na vse, toda pri prisegi misli si v duhu nasprotno temu, kar usta govore, na primer: ako je bil žid obdolžen, da je umoril drugoverca (kristijana), tu usta židovska

¹⁾ Tr. Kalla 18. 2. ²⁾ Schulch, a jore d. n. 232 § 12. 14. ³⁾ Scheel uteschuvoth f. 25. 2.

rekó pri prisegi, da ni umoril človeka, toda v duhu si misli, da je bila to žival. In take prisege so židom po Talmudu dovoljene!

Konečno veruje žid ¹⁾, da se mu o prazniku sprave odpusté vsi grehi, tudi največji, med temi tudi krive prisege, ne da bi imel pri tem dolžnost, s tem storjeno škodo povrniti.

O prazniku sprave molijo židje naslednjo velezanimivo molitev ²⁾: «Vse obljube in obveze, kazni in prisege, katere do bodočega praznika doprinesemo, imajo biti odpuščene, oproščene, ovržene, neveljavne in brez moči. Naše obljube naj ne bodo obljube, naše prisege naj ne bodo prisege». Navzlic temu, ako obžaluje nekateri žid storjeno prisego, pokliče rabina, ali tri navadne žide ³⁾ in tí ga oprostijo prisege.

V Talmudu ⁴⁾ se pravi, da k malikovalskim praznikom pripada tudi prvi dan Nazarenčana, to je naša nedelja. Po istem ⁵⁾ ima biti imé in spo-

¹⁾ Midr. tephill. k psalmu 15. f. 132; Jalk Schim (psalmi) f. 94. 4. n. 665; Jalk. chad. f. 21. 1. 3. n. 1. 11; Kad. hakk; f. 43. 4. 4; Seph. Chas. f. 4. n. 20 i. dr. ²⁾ Machsor. Prag. II. f. 91. a. ³⁾ Seph. mizv. gad. f. 70. 1. ⁴⁾ Tr. Aboda s. f. 2. 1 in f. b 1; f. 7. 2. ⁵⁾ Tr. Aboda s. f. 17. 1.

min Jezusa Nazarenskega izruvan. Talmud ¹⁾ imenuje Kristusa krivega Boga, malika, vsled česar smo mi — malikovalci. Dalje je pisano ²⁾, da najboljši med kristijani mora biti zmečkan. A zopet stoji pisano ³⁾: Goj (kristijan), ki se uči zakona (židovskega Talmuda), vreden je smrti!

Talmud dé ⁴⁾ dalje: «Nazarenčan je, kdor sprejme malikovalstvo ónega človeka, ki je zaukazal svojim, naj praznujejo prvi dan v tednu». Maimonides ⁵⁾ piše: «Kristijani, kateri blodijo po Kristusu, čeprav imajo razliko v učenju, so vsi brez izjeme malikovalci, in po razlagi Talmuda treba je ž njimi postopati takó, kakor s služabniki malikov (malikovalci)». Talmud ⁶⁾ naziva Kristusa odpadlega žida, in Maimonides piše ⁷⁾: «Zaukazano je, umoriti z lastno roko izdajalca židov in krivoverca, kakor Jezusa Nazarenskega in njegove privržence, ter vreči jih v jamo pogube». Po Talmudu ⁸⁾ se imenuje evan-

¹⁾ Tr. Aboda s. f. 27. 2. ²⁾ k Exod. 14 izd amst. a. ³⁾ Tr. Sanh. f. 59. 1. ⁴⁾ k Tr. Aboda s. f. 6. 1 ⁵⁾ k Aboda misch. 3. f. 78. 3. ⁶⁾ Tr. Gittin 57. 1 ⁷⁾ Jad. ch. hilch. Ab. s. ep. 10. ⁸⁾ Tr. Tchab. f. 116. 1

gelij krivoverska knjiga. Kristijani so ¹⁾ krivoverci, ker verujejo, da božjanstvo je meso in kri. Po Maimonidu ²⁾ je krivoverec tudi on, kdor pravi, da je Bog vzal na se telo.

V Arba Tur Jore deah ³⁾ je pisano: Ako je žid zmožen, mora krivoverca javno umoriti, drugače pa pod kako krinko, a v Talmudu ⁴⁾ je napisano: in z nasilno roko

O izobčevanju židov iz cerkve je pisano ⁵⁾: Izobčen je, kdor zasmehuje rabina, naj si bi to storil tudi po rabinovi smrti; izobčen je, kdor ne spoštuje rabinovih besed; izobčen je, kdor druge ovira v izpolnovanju zakona, kdor proda svoje polje nekemu, ki ni žid; tudi on, kdor priča pred nežidovskim sodiščem proti svojemu enovercu itd.

¹⁾ Mark hamisch f. 110. 3. k Dt. 32. 21. ²⁾ Hagg. Meiers Hilsch. Seschufa c. 3. ³⁾ Arba Tur Jore deah 4. 158. f. 35. 4 in chosch. ham. f. 138. 1. 2. ⁴⁾ Tr. Aboda s. f. 4. 2. Tos. prim. Ab. s. f. 25. 2; f. 26. 1; ab. s. T. Jezus f. 40. 3 itd. ⁵⁾ Schulchan a joreh. deah. num 334. prim. Choschan ham. n. 28; Talm. Baba k. 113.

Židovske zapovedi.

V Parizu je židovsko društvo „Alliance israelite universelle“, ki ima sledeče zapovedi ali pravila, katerih se mora držati vsak žid, namreč: „1. Društvo ni ne francosko, ne nemško, ono je židovsko. — 2. Moderna ljudstva so porazdeljena v narode, samo mi nimamo someščanov, temveč samo verske zadruge. 3. Žid ne bode prej prijatelj kristijanom in mohamedancem, dokler ne bode sijala judovska vera kakor edina vera — razuma. 4. Razkropljeni med vse narode ostanemo mi najprej Židje. 5. Naša narodnost je vera naših očakov — mi ne poznamo druge narodnosti. 6. Mi stanujemo v tujih deželah in mi se ne moremo brigati za vedno menjajoče se interese teh narodov, dokler so naši moralni in materijalni dobički v nevarnosti. 7. Židovska vera mora enkrat prevladati vesoljni svet. 8. Židje! smatrajte se za ude izvoljenega ljudstva. 9. Ako verujete, da je vera vaših pradedov edini patrijotizem; 10. ako verujete, da ste izven narodov eno samo ljudstvo, 11. ako verujete, da židovstvo predstavlja edino versko in politično resnico, 12. ako to verujete, pridite, poslu-

šajte nas! 13. Delo je veliko in sveto, vspeh gotov. 14. Katolicizem je naš tisočletni sovrag, njemu moramo razbiti glavo. 15. Vsak dan se bolj in bolj razširja mreža, ki jo pletejo židje po vesoljnem svetu. 16. Pride dan, ko bode Jeruzalem hiša skupnih narodov. 17. Ko židovsko zaglavje monoteizma poplavi meje najskrajniših potov zemlje. 18. Uporabljajmo vsakoršne okolščine. 19. Naša moč je velika (denar), učimo se dobro uporabljati isto. 20. Kaj se hočemo bati — ni daleč — ko bode bogastvo vsega sveta v naših rokah. 21. Mi napredujemo z orjaškimi koraki. 22. Novo mesijansko kraljestvo, novi Jeruzalem mora priti na mesto cesarjev in papežev“.

